

KESKENY ÚT

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet lapja 1999. február II. év, 4. szám

**De akik az Úrban
bíznak, erejük megújul,
szárnyra kelnek, mint a
saskeselyűk, futnak és
nem lankadnak meg,
járnak és nem fáradnak
el!**

Ézsaiás 40:31

Mi a bűn?

Alvin és Servet

**Meghintés vagy
alámerítés?**

Öngyilkos szekták

Misszionáriusok:

William Carey

**Kapcsolatteremtés
Odesszában**

ISTEN KÖZELEBEN

FEGYVER ÉS MEGHASONLÁS

Lukács 12,51/Máté 10,34/

"Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem, hogy fegyvert." (meghasonlást - Lukács evangéliumában).

Ritkán lehet igehirdetést hallani ennek az igének az alapján. Kemény szavak ezek, nincs hozzá szokva a mi fülünk. Nem szeretünk fegyverekről hallani, meghasonlásról. S valóban nehezen érthető szavak ezek, első hallásra. Miért hoz fegyvert Jézus a világra, talán nincs elég belőle? Az emberiségnek békességre lenne szüksége, s Jézus fegyvert hoz és meghasonlást. Miért? Talán Jézus nem látja tisztán a helyzetet, vagy talán szívtelen ez a Jézus? Vajon jobban szereti a háborút a békénél, a meghasonlást az egységnél? Keressünk választ ezekre a kérdésekre.

Egy olyan világban élünk, amelyben mindennél fontosabbnak tartják a békességet. Az igazságnál is fontosabbnak. Békesség minden áron, még az igazság árára is. De milyen az a békesség, amely eltapodja, visszaszorítja az igazságot?

Jézus meghasonlást okozott a nép között. Megosztlások támadtak miatta. Az igazság mindig megosztlást okoz, mert az egyik elfogadja, a másik pedig nem. Mi az igazság? Jézus az igazság (Jn. 14,6) és az Ő szava (Jn. 17,17). Kétféleképpen okozott megosztlást Jézus a nép között: az Ő személye által és az Ő beszéde által.

a. Krisztus személye meghasonlást okozott a nép között. A kérdés az volt, hogy ki ez a Jézus? Különféle vélemények hangzottak el Jézusról: "Bizony az ama Próféta", "Ez a Krisztus", "Csak nem Galileából jön el a Krisztus?" (Jn. 7,31,40-43). Azt gondolnánk, hogy Jézus személye közelebb hozza az embereket egymáshoz, de itt azt látjuk, hogy eltávolítja. Egy biztos: nem a Krisztus személyével van a probléma, hanem a különféle véleményekkel. Ma is megoszlanak a vélemények Krisztus személyéről. Nagy tanítónak, prófétának, forradalmárnak tartják. Sokan tagadják Krisztus istenségét, s ez egyenlő az isten tagadással. Mert egy megcsonkított Isten már nem a Biblia Istene. Egy hamis krisztuskép, csak hamis istenképet adhat. Nincs igaz hit és nincs igaz vallás Krisztus istensége nélkül. A víz csak akkor víz, ha van benne oxigén is és hidrogén is.

b. Krisztus beszéde meghasonlást okozott a nép között. A Jn. 10-ben Jézus a jó pásztorról beszél, s azt is mondja többek között, hogy neki van hatalma az ő saját életét letenni és újra felvenni. "Újra hasonlós lett a zsidók között e beszéd miatt." (Jn. 10, 19). Mit mondanak erre az emberek? "Ördög van benne és bolondozik, mit hallgattok rá?" (20. v.) Ma nem mondanak ilyeneket Jézusról, mert nagyobb a képmutatás, de ma sem veszik komolyan azt, amit Ő mond. Amikor pedig azt mondja, hogy "én és az Atya egy vagyunk" köveket ragadnak, hogy meghajigálják.

Miért nincsenek ma meghasonlások az igazságért? Vajon megváltozott volna a társadalom, s ma már elfogadják az emberek azokat a beszédeket, amelyeket Jézus korábban visszautasítottak? Nem. Vagy megváltozott volna az igazság? Ez sem lehet. Az egyedüli ok a gyávaság. Azt a fegyvert, amit Jézus hozott, mi már félretettük és nem használjuk. Jobban szeretjük saját nyugalunkat, mint Krisztus igazságát.

Mi van ma a meghasonlások helyett? Ökuménia. Az ökumenikus mozgalomnak ez a jelszava: Keressük azt, ami közös és hallgassunk arról, ami elválaszt egymástól. Ez nagyon szépen hangzik és szeretik az emberek, csak hogy nem egyezik meg Jézus gondolataival. Ha Ő így gondolkodott volna, nem lettek volna problémái a zsidó nép vezetőivel. Ha Jézus ökumenikus lett volna, nem óvta volna tanítványait a tévtanítóktól, sőt még a keresztet is elkerülhette volna. Az apostolok sem voltak ökuménia pártiak, hiszen szembeszálltak a tévtanítókkal. A reformátorok, ha ökumenikusok lettek volna, bent maradtak volna az egyházban. Ma mi történik? Próbálják egyesíteni az egyházakat a szeretet és a békesség jelszava alatt. Ez olyan meddő próbálkozás, mintha a bárányt próbálnám barátságra bírni a farkassal azon az alapon, hogy mindkettő állat. Kitől van tehát ez a mozgalom? Kinek a lelke vezeti ezt a mozgalmat? A Jézusé? Krisztus fegyveréről beszél, az ökuménia fegyverszünetéről. Egy a lélek? Nem, ez egy más lélek, egy idegen lélek, az ördögé.

Mit kell tennünk tehát? Megragadni az alkalmakat és isteni bölcsességgel hirdetni Isten igéjét, semmit sem elhallgatva abból, még akkor sem, ha emiatt meghasonlás lesz. Le kell lepleznünk a hamis vallásokat, a hamis vallásosságot, a különféle tévtanításokat. Meg kell ezt tennünk Krisztusért és az Ő egyházáért. Le kell lepleznünk azt a hamis békességet, ami van az emberek szívében, aminek az alapja nem Krisztus, hanem hazugság. Ó, hány Krisztus nélkül élő, nyugodt ember van, aki templomba megy minden vasárnap, hogy megnyugtassa magát. De ezek az emberek Krisztus nélküli békességet akarnak, az igazság nélküli békességet.

(folytatás a 4. oldalon)

MIT TANÍT A BIBLIA A BÜNRŐL?

A bűnről beszélni a mai „modern” világban, sokszor egy érthetetlen nyelven való beszédet jelent. E szó ugyanis ma már olyan szavakkal lett helyettesítve mint: szórakozás, tévedés, tudatlanság, betegség, rossz nevelés stb. Hogy miért vesztette el e szó az igazi értelmét, azt nem nehéz kideríteni. Az ember ugyanis irtózik minden olyan dologtól, ami őt sötétebb színben tüntetné fel és mindent megtesz, hogy önmagát igazolja. Ezen önigazolás legegyszerűbb módja pedig az, hogy a bűnt az élet jelentéktelen kis árnyékaként mutatja be, ami semmiképpen nem befolyásolja az életet. Honnan van akkor mégis a szenvedés, betegség, halál és a gonoszság megannyi válfaja? Miért van az, hogy az orvostudomány bármilyen fejlődése ellenére még mindig vannak gyógyíthatatlan betegségek és újabbak és újabbak ütnek fel fejüket? Miért nem tudjuk megállítani az öregedést és megszüntetni a halált, miért nem oldják meg a különböző programok a bűnözés problémáját és ha már magasabb szinten nem megy, miért nem szüntetjük meg a családon belül a haragot, gyűlölködést, féltékenységet, hazugságot, szemtelenséget és minden más gonoszsgát? Mert nem tudjuk. Mi csak a gonosz megnyilvánulásokat próbáljuk orvosolni, de nem foglalkozunk ezek okával. A Biblia azonban világosan tanítja: minden probléma valódi oka a bűn.

1. A bűn természete

Mi tehát a bűn, (hamartia = céltévesztés) amely e szörnyű pusztítást véghezvitte úgy az ember életében, mint az egész teremtett világban? Ez nem más, mint az Istenné válás vágya, a lázadás Isten ellen. Ez azt jelenti, hogy nem ismered el teremtmődnek Istent, alávetve neki magad és engedelmeskedve neki, hanem független kívánsz lenni, saját akaratod szerint élve, saját vágyaidat, célkitűzéseidet követve, amelyekben Istennek annyi szerepe lehet, hogy „jóistenként” segítségére siet és segít önző céljaid elérésben. De, ha nem tenné, önmagad ereje is bőven elég. Vagy, ahogy Ágoston, az egyik egyházatya mondotta, a bűn a büszkeség, az az örült vágy, hogy Isten fölé kerüljön az ember. Ez a vágy pedig a Sátán (most nincs idő kitérni a Sátán személyére, márciusi számunkban

Bővebben foglalkozunk vele) vágya, amelyről beszél a Szentírás (1Tim 3:6; Ez 28:12-17) és ezt a vágyat csepegtette a Sátán az első emberpár szívébe, amikor azt mondta nekik, hogy „olyanok lesztek, mint Isten” (1Móz 3:5). A bűn természetével kapcsolatban azt mondja a puritán Ralph Venning: „Embortelenné tette az embert: bolonddá, állattá, gonosszá változtatta. Isten haragjának kitéve, az örök kárhozatot hozta rá... Milyen hatalmas, szörnyű, ördögi dolog a bűn” (The Sinfulness of Sin, 72.o.).

2. A bűnös állapot.

Az első emberpár elbukása az egész emberiségre kiterjedt és ezért születik mindenki ezzel az eredendő romlottsággal. Ezt nevezzük eredendő bűnnek. A Westminsteri hitvallás pedig ezt mondja róla: „Abból az eredendő romlottságból származik minden jelenlegi törvényszegésünk, amely által a jó ellen lázadók, arra képtelenek, és azt cselekedni nem vagyunk hajlandók, a gonoszra pedig teljes mértékben hajlamosak vagyunk.”

Nézzük most a bűnös állapot néhány jellemzőjét:

Mert a bűn zsoldja a
Halál; az Isten
kegyelmi ajándéka
pedig örök élet a mi
Urunk Krisztus
Jézusban.

a. Ítélet alatt való állás. A bűnös az igazságos Bíró előtt nem tud megállni, mert a tökéletes törvény megítéli őt. Így Isten igazságos ítélete van mindazokon, akik e világban bűnösnek születnek. Ne ámiszd magad, hogy te nem tartozol közéjük, mert Isten Igéje világosan mondja: „Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse Istent. Mindnyáján elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is.” (Róm 3:11, 12)

b. A szennyezetttség állapota. Ez arra mutat, hogy milyen kapcsolatban van a bűnös a szent, tiszta Istennel. Azt olvassuk a Jób 4:17.18-ban, hogy „Vajon a halandó igaz-e Istennél: az Ő teremtmője előtt tiszta-e az ember? Ímé az Ő szolgálóiban sem

bizhatik és az Ő angyalaiban is talál hibát.” Ennyire szent az Isten. Előtte csak a tökéletes tisztaság állhat meg. Hogyan állhatsz meg te, aki bűnben születél és nap mint nap beszennyezed magad azzal? c. A jóra való képtelenség állapota. Sokan megbotránkoznak ezen, mondván „azért ez mégis csak sok, hogy az ember semmi jót ne tudna cselekedni”. De nézzük mit mond a Szentírás ezzel kapcsolatban. A Jer 13:23-ban ez áll: „Elváltoztathatja-e bőrét a szerezsen, és a párdac az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhettek-e jót, akik megszoktátok a gonoszt.” Nem, a jó cselekvése lehetetlen a bűnös számára. Természete teljesen romlott és úgy, ahogy a párdac nem változtathat foltosságán, ugyanúgy nem változtathat az ember természetén.

Az ember természete határozza meg akaratát, mert az akarat nem egy önmagában álló képessége az embernek, hanem mindig függ valamitől. Így akaratunk azt akarja, amit bűn természetünk neki diktál. Ezért az ember, mivel akarat van, felelős döntéseiért, másfelől ez az akarat teljes mértékben a bűn rabja. Kérdezhetné azonban valaki, hogy ha így áll a helyzet, miért tesznek ennek ellenére jót is az emberek? A válasz erre az, hogy Isten általános kegyelméből. „mert minden jó adomány és minden tökéletes ajándék ...a világosság Atyjától száll alá” (Jak 1:17). Isteni kegyelem az, hogy bizonyos rend és jó található a világban. Ha Isten megvonná ezt a kegyelmét akkor pokollá válna e föld.

3. A bűn ismerete.

Talán látod már milyen szörnyű dolog a bűn, de kérdésem hozzád az: van-e igazi bűn ismereted? -Természetesen van - feleled - mert elég könnyen felismerem szomszédaim, barátaim hibáit. Vagy, ha szükséges még a saját hibáimat is belátom. De ez még nem kielégítő válasz a kérdésre. Látod-e valóban a te bűnös állapotodat? Érzed-e Isten igazságos ítéletét életed felett, tudod-e milyen szent az az Isten, aki ellen nap mint nap vétkezel és felismerted-e, hogy bűneid rabságából képtelen vagy kiszabadulni saját erődből? Csak egy módon válaszolhatsz igennel e kérdésre, ha felismered, hogy Szabadítóra van szükséged. Ha Jézus Krisztushoz jössz úgy, mint aki nem tehet semmit önmaga megszabadítása, megtisztítása érdekében, és aki leborul Megváltója előtt, neki adva azt a dicsőséget, amelyet eddig magának szeretett volna megszerezni.

BAGOLY Gyula

BARÁTOK VOLTAK-E KÁLVIN ÉS SERVET?

SERVET GENFBN

Dehogyan voltak. Személyesen 1553-ig nem is találkoztak. Levelezésük és más érintkezésük pedig mindennek nevezhető, csak barátinak nem. A francia Jean Calvin (1509-1564), akit mi Kálvin Jánosnak szoktunk nevezni és írni magyar szövegben, a református egyház fő alapító teológusa, Genfben fejtette ki tevékenysége legnagyobb részét. A spanyol Miguel Serveto (1511-1553), életének nagy részét Franciaországban töltötte, ezért nevezik az idegen nyelvű szakirodalomban franciásan Michel Servet-nek, de Kálvinnal személyesen nem ismerték egymást 1553-ig. Servet - magyarul szoktuk Servét Mihálynak is titulálni - antitrinitárius és részben anabaptista nézeteket vallott. Vitatkozó levelekkel ostromolta Kálvint. 1534-ben találkozást kért Kálvintól és meg is egyeztek a helyben és időpontban. Kálvint akkor már keresték a hatóságok. A Párizsba megállapodott randevúra Servet azonban nem ment el. Ott voltak azonban a hatóság emberei. Majdnem elfogták Kálvint. Ebből egyesek elmarasztaló következtetést vonnak le Servet jellemére és szándékára nézve.

Servet gyakran kereste meg leveleivel Genfben is Kálvint. Utóbbi egy darabig türelmesen válaszolgatott, majd az Institució című alapvető könyvét küldte meg Servetnek azzal, hogy abból elolvashatja teológiai nézetait. Elolvasta és gúnyos szeljegyzetekkel látta el a könyvet, majd visszaküldte Kálvinnak. Gyalázkodó hangvételű leveleivel továbbra is ostromolta a genfi reformátort, aki erre megszakította vele a levelezést.

SERVET ÉS AZ INKVIZÍCIÓ

Több mint egy évtizede élt már Vienne francia városban álneven Servet Mihály, mint jó hírű orvos, mivel ez volt az alapképzettsége, amikor számára végzetes lépést követett el. 1553 tavaszán megjelent névtelenül Vienne-ben egy könyv De restitutio Christianismi címen. A könyvet Servet a Kálvin Institutio című műve cáfolatául írta. Ebben kifejtette tanait. Szerinte nem létezik a Szentháromság. Jézus imádandó ugyan, mert örökbefogadta Istent, de nem egylényegű az Atyával. Istent panteisztikus módon képzelte el. A gyerekeket nem kell megkeresztelni. Hűszéves életkor alatt az ember nem követhet el bűnt. A Biblia tekintélyét tagadta. Neki Isten - úgymond - közvetlenül ad kijelentést. A vallási tanítások mértékévé az emberi értelmet tette.

A katolikus egyház hitnyomozó hivatala, a Szent Hivatal, a hírhedt inkvizíció széles körű vizsgálatot indított a Restitutio eretnek szerzőjének kézrekerítése érdekében. Servet gyanún felül állt. Mint a viennei püspök házi orvosát mindenki a legbuzgóbb katolikusként ismerte. Minden szertartáson ott ajátatoskodott, gyónt, áldozott, tédéből csak áradt a malaszt.

A nyomozást egy váratlan információ mozdította ki a holtponton. Egy Genfben élő menekült francia megírta lyoni rokonának, hogy a Restitutio szerzője a Villanovanus vagy Villeneuve álneven Vienne-ben élő Servet Mihály orvos. A lyoni francia révén az inkvizíció tudomást szerzett erről. A lyoni rokon kérésére a genfi francia bizonyítékul eljuttatta Servetnek Kálvinhoz intézett néhány levelét és a Servet szeljegyzeteivel ugyancsak Kálvinnal a doktor által visszaküldött Institutio példányát. Ezek alapján az inkvizíció kétséget kizáróan megállapította Servet személyazonosságát és letartóztatta.

A kihallgatások során Servet végül elismerte, hogy ő a Restitutio szerzője és kiállt tanai mellett. Máglyahalálra ítélték. Úgy látszott, hogy az inkvizíció évszázadok alatt több tízezer áldozatának egyike lesz ő is. Ha úgy történt volna, akkor már alig emlegetnék a nevét. Neki azonban sikerült megszöknie a börtönből és így csupán képét és írásait égették meg "in effligie", távollétében. Ez azonban azt jelentette, hogy Lengyelország és Erdély kivételével bárhol elfogják a nyugati kereszténység területén, a személyazonosság megállapítása után végrehajtják rajta az ítéletet. Ez a hely sajnálatos módon Genf lett. Az utókor pedig igazságtalanul kizárólag Kálvin nyakába varrja Servet megégetését, sőt azzal is megvádolják a genfi reformátort, hogy természettudományos felfedezése miatt küldte máglyára a hírneves orvost.

Az inkvizíció jól őrzött börtönéből Servet Mihálynak máig kiderítetlen módon sikerült megszöknie. A "Rözsához" címzett genfi fogadóban azt mondta, hogy másnap tovább utazik Zürichbe. Ennek ellenére több mint három hetet maradt. A libertinusok pártjának vezetőivel tárgyalt. A libertinusok régi genfi patriciusok voltak, akik feltették hatalmukat a "jöttment" franciáktól. Nehezen viselték a Kálvin által rájuk parancsolt egyszerű és dolgozó életet. Ők a nemességet majmolták addig költekező, léha életmódjukkal és ahhoz ragaszkodtak. A városi tanácsban ők voltak többségben. Kálvin pozíciója rendkívül ingatag volt. Könnyen száműzheték, vagy még súlyosabb büntetés lehetett a sorsa.

Feltehető, hogy Servetet az inkvizíció azért segítette megszökni, hogy Genfben megbuktassa Kálvint. A libertinusok ugyanezen célból hívhatták városukba. Servet Mihályt pedig nem kellett sokat kapacitálni, hogy Genfben menjen és végre döntő csapást mérjen Kálvinra, akit nem eszméi ellenfelének, hanem személyes ellenségének tartott és szinte kórosan gyűlölt. Szuggesztív egyénisége, éles elméje, sokoldalú és kiváló tanultsága, rendkívüli vitakészsége alkalmassá tette erre a feladatra. Servetet azonban felismerték Genfben és az elutazása előtti napon letartóztatták. A csónakot így hiába rendelte másnapra, hogy átvigye a tavon.

A genfi per a városi tanács előtt zajlott le. Az előtt a tanács előtt, amelyben Servet támogatói voltak többségben. A per során Servet olyan kihívóan viselkedett, mint aki számít arra, hogy végül ő kerül ki győztesen. Pere vége felé írásban kérte a tanácsot, hogy Kálvint hivatalától fösza meg, vagyonát kobozza el, mindkettőt adja neki, Kálvint pedig végeztesse ki, vagy üzze ki a városból. Servet tehát maga kereste az élet-halálra szóló küzdelmet Kálvinnal és az ő esélyei látszottak jobbnak. Nagyon könnyen Kálvin halálával is végződhetett volna a per. Egyiküknek el kellett buknia. Kálvin a saját életéért is harcolt. A tanács Servetet ítélte halálra. Servet volna mégis az a mártír, aki a gondolat szabadság és a hatalom összetűzésében az erőszak ellen küzdött? Nem, mert ő ugyanúgy erőszakot, halált is beleértve, akart alkalmazni Kálvin ellen, ahogy ellen alkalmazták.

A vezető svájci városokat és a kor számos teológusát - reformátusokat és lutheránusokat egyaránt - megkérdőztette a genfi tanács, hogy mi a véleményük Servet halálos ítéletéről. Azok helyeslőleg nyilatkoztak. Kálvin és más lelkészek humánusabb halálnemért jártak közben a tanácsnál. Pallos általi halált kértek a máglya helyett. A tanács nem engedett. Servet orvosi tanairól nem esett szó a per során. A máglya 1553. október 27-én délelőtt Genf városa mellett lobbant lángra Servet Mihály alatt. Ezúttal kivégzése valóságos volt, nem úgy, mint annak az évek június 17-én a viennei máglyán. A genfi máglya füstje máig sötét felhőt borít Kálvin és a genfi református egyház emléke fölé.

SERVET TANAI

Tagadta a Szentháromságot (antitrinitárius), Jézus istenségét, és azt vallotta, hogy az ember 20 éves koráig nem követhet el bűnt. Ez utóbbi tanával az állami, társadalmi és egyházi életet bomlasztotta volna fel: teljes anarchia, az ökljog, a kicsapongás stb. lett volna úrrá. (Ezt akarták előidézni Genfben az inkvizíció emberei Servet által.)

A genfi tanács kikérte az összes akkori reformátor véleményét - a Melancthonét is! - és azok javaslata alapján máglyára ítélte. Kálvin enyhítésért fellebbezett - lefejezésre akarta változtatni a kínos máglyahalált. Nem sikerült neki. A világ közvéleménye tévesen az elmúlt századokban máig mégis Kálvint vádolja Servet megégetése miatt.

Abban a században sok ezer embert égettetett meg máglyán a katolikus egyház. Azok a máglyák feledésbe merültek: a Kálvinnak tulajdonított genfi nem. Ha Servetet az inkvizíció égette volna meg, senki sem emlegetné. Servet feltalálta a kisvérkört. Egyes orvosi munkák - tévesen - azt állítják, hogy ezért égettetete meg Kálvin, noha a kisvérkörről a genfi perben szó sem volt.

(Csohány)

J. C. Ryle: IMÁDKOZOL-E?

Hadd kérdezzek meg tőled valamit. Két szó az egész: Szoktál-e imádkozni? Erre a kérdésre egvedül csak te válaszolhatsz, senki más. Bár a lelkészed tudja, hogy részt vesz a gyülekezeti imaközösségben, s a családtagok is tudják, hogy odahaza együtt imádkozol a családdal, de azt, hogy egvedül, magadban szoktál-e imádkozni, azt csak te tudod és Isten. Ha Isten előtt tiszta a szíved, akkor nincs mit eltitkolnod. Ne hársítsd el ezt a kérdést azzal, hogy a magad imáit mindig elmondod. Mert más dolog a magunk imáit mondogatni, és megint más imádkozni. Ne mondd, hogy teljesen fölösleges ez a kérdés. Szánj rám néhány percet, s rájössz: alapos okom van arra, hogy feltegyem ezt a kérdést.

AZ IMÁDKOZÓ LELKÜLET AZ IGAZ KERESZTYÉNSÉG LEGBIZTOSABB JELE

Azért kérdezek, szoktál-e imádkozni, mert az imádság nélkülözhetetlen az ember üdvösségéhez. Szándékosan mondom így: nélkülözhetetlen. S amikor emberekről beszélek, nem a csecsemőkre vagy a szellemi

fogyatékosokra gondolok, s nem is a pogányság állapotában lévőkre, hisz én is tudom: akinek kevés adatott, attól kevés is kéretik számon. Elsősorban azokról beszélek, akik keresztyéneknek nevezik magukat. És ezekről az emberekről állítom, hogy amelyikük nem szokott imádkozni, ne is remélje, hogy üdvözülni fog. Ugyanolyan hittel vallom, mint bárki más, hogy kegyelemből üdvözülünk. Szíves-örömet fel is ajánlanám, akár a legnagyobb bűnösnek is a szabad és teljes kegyelmet. Nem haboznék megállni halálos ágyánál s ezt mondani: "Csak higgy még most Jézus Krisztusban és üdvözülj." De sehol sem olvastam a Bibliában azt, hogy bűnbocsánatot nyer az, aki nem mélyed el önmagában, nem emeli fel szívét, s nem mondja: "Uram Jézus, bocsáss meg nekem!" Tudom azt is, hogy pusztán azért, mert imádkozik, még senki sem üdvözül, de azt sehol nem olvastam a Bibliában, hogy üdvözülhetne az, aki nem imádkozik.

Az üdvösséghez nem feltétlenül szükséges a Bibliát olvasni. Hisz vannak írástudatlanok, vannak vakok, akiknek szívében mégis Krisztus él. Nem feltétlenül szükséges az evangéliumról való prédikálást hallani. Hisz vannak, aki olyan vidéken élnek, ahol nem prédikálják az evangéliumot, vannak ágyhoz kötött betegek és vannak süketek is.

De az imádságról nem állíthatjuk ugyanezt. Az imádság nélkülözhetetlen az ember üdvösségéhez. A királyok általában követeket küldenek maguk helyett. De sem az egészséghez, sem a tanuláshoz nem küldhetünk magunk helyett követeket. Királyok, államfők, szegények, parasztok egyaránt maguk tartoznak testi-szellemi szükségleteiket kielégíteni. Senkit sem bízhatunk meg azzal, hogy helyettünk egyen, igyon vagy aludjon. Senki sem tanulhat meg más helyett olvasni. Ezeket a dolgokat mindenkinek magának kell megtennie, különben nem lesz belőlük semmi. A lélekkel ugyanúgy vagyunk, mint a testtel és az értelemmel. A lélek egészsége és jóléte számára is vannak bizonyos nélkülözhetetlen dolgok, s azokat mindenki maga tartozik megtenni.

Mindenkinek magának kell Krisztushoz fordulnia. Önmaga miatt kell mindenkinek Istennel beszélnie, imádkoznia hozzá. Magadért kell megtenned ezt neked is, mert senkit sem állíthatsz a magad helyébe. Imádság nélkül élni annyi, mint Isten nélkül, Krisztus nélkül, kegyelem nélkül, remény nélkül, a menny nélkül élni. Annyi, mint az elkárhozás útján járni. Ne csodálkozz hát, ha ezt kérdezem: Szoktál-e imádkozni?

Az imádkozó lelkület az igaz keresztyénség legbiztosabb jele. Ebből a szempontból Isten minden gyermeke egyforma ezen a földön. A hitnek bármely kis jele és bizonyossága is mutatkozik Isten gyermekeiben, ők attól a pillanattól fogva rögtön imádkoznak. Isten minden kiválasztottját sok más mellett az is jól jellemzi, hogy "mindenkor imádkoznak" Őhozzá (Lk 18,1). A Szentlélek teremti újjá az embert. Ő munkálja a kiválasztottakban a fiúvá fogadtatás felőli megbizonyosodást és Ő is indítja őket a kiáltásra: "Abba, Atyám!" (Rm 8,15). Amikor Jézus Krisztus megerősíti a kiválasztottakat, beszédkészséget ad nekik, s így szól: "Többé ne legyetek némák." Isten gyermekei nem némák. Miként a gyermekhez a beszéd, úgy tartozik újjáteremtett

voltunkhoz az imádság. Tudják, hogy kegyelemre és irgalomra szorúlnak, átéljük ürességüket és gyengeségüket. Képtelenek más tenni, imádkozniuk kell.

Amikor Bibliát olvasok, mindig gondosan megfigyelem Isten szentjeinek az életét. Egyikük története sem beszél arról, hogy ezek az emberek ne imádkoztak volna. Sőt, a szentek egyik jellemző vonása az, hogy "segítségül hívják az Atyát" (1Pt 1,17) vagy "az Úr Jézus Krisztus nevét"

(1Kor 1,2). A gonoszság jellemzője pedig az, hogy "az Urat segítségül nem hívják" (Zsolt 14,4). Nagyon sok olyan kiváló keresztyén életéről olvastam, akik már a bibliai idők után éltek. Némelyikük gazdag volt, a másik szegény. Az egyik művelt, a másik tanulatlan. Az egyik rajongott a szertartásért, a másik nem élt vele. De egy dolog közös volt mindannyiukban: imádkozó emberek voltak.

(folytatjuk)

(folytatás az első oldalról)

De Isten nem nyugtat meg egy Krisztus nélkül élő embert. Honnan van tehát az emberek békessége, nyugalma? Egy biztos: nem az Istentől. Krisztus igazsága felháborítja a bűnös embert, s nyugtalanná teszi miután rámutat elveszett állapotára. Kit ne nyugtalanítana az az üzenet, hogy Isten haragszik rá bűnei miatt, s ha ez így marad, el fog kárhozni? Az az ige, amely nyugtalanná tesz, az meg is nyugtat, békességet ad. De ne felejtjük el a sorrendet: előbb békétlenség, utána békesség.

Azért jött Jézus, hogy megzavarja a mi hamis békességünket, hamis nyugalmaikat, hogy az Ő békességét adja nekünk. A világ szerinti békesség alapja a hazugság, a kompromisszumok, a tolerancia; a Jézus szerinti békesség alapja az igazság. Milyen a te békességed, kitől kaptad? Nyugtalanná tett-e már téged Jézus beszéde: "a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenkinek vétkeztek"? Ha még nem tett békétlenné Jézus beszéde, azt jelenti, hogy hamis békességben élsz. Csak a bűnei miatt békétlen léleknek mondja ezt Jézus: "Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!" (Jn. 14,27) "Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel." Ámen.

SIKÓ Mihály

Meghintés vagy alámerítés?

A keresztség megértéséhez szükséges a

sákramentumok rendeltetésének a megértése.

„Mik a sákramentumok?”

Látható szent jegyek és pecsétek, amelyeket Isten avégre rendelt, hogy a velük való élés által az evangélium ígérétét még jobban megértse és megpecsételje, hogy tudniillik Krisztusnak a keresztfán való egyetlenegy áldozatáért Ő nekünk kegyelemből bűnbocsánatot és örök életet ajándékozzon.” (Heidelbergi Káté 66. kérdés)

Isten rendelte a sákramentumokat, hogy szemeink elé tárja azt az igazságot, amelyet Igéjében szól mihozzánk. A sákramentumokkal való élés által nem csak szemünk elé tárul az evangélium igazsága, hanem Isten pecsétként is adja ezeket számunkra, bizonyossá téve minket afelől, hogy Krisztus áldozatáért az Ő ingyen kegyelméből minket is magához fogad.

Isten a sákramentumokat népének áldására rendelte, azonban sokan kiforgatva azok értelmét vizsályokat keltettek Krisztus egyházában. E témában való tévtanítások sokasága miatt, szükséges megvizsgálnunk a Szentírást, hogy az igaz tanításban megerősödjünk, és hogy a hamis felfogásokat megcáfolhassuk.

Sokan hallva a baptista vagy más neoprotestáns felekezetek tanítását a keresztségről, meginognak saját felfogásukban. Vajon helyesen cselekszünk-e, amikor gyermekeinket megkereszteljük? Vajon helyesen cselekszünk-e, hogy meghintés és nem alámerítés által keresztelkedjünk meg? Vajon a Szentírás alapján cselekszünk-e mindezt, vagy emberi hagyományok alapján?

Mit tanítanak a baptisták a keresztségről?

1. A keresztség csak alámerítés által történhet.

A keresztséget csak a hitükről bizonyosságot adó személyeknek lehet kiszolgálni, és semmiképp gyermekeknek.

Vizsgáljuk meg e két állítást a Szentírás fényében.

A keresztség módja.

1. A βαπτίζω (baptizo) szó jelentése.

Az újszövetségi görögben a baptizo szó nem csak alámerítést jelent, hanem sokféle jelentése van, mint pl.: bemártás, lemosás, meghintés stb.

Mielőtt újszövetségi igehelyeket vizsgálnánk, nézzünk meg egy ószövetségi példát is. A Septuaginta, az Ószövetség görög fordítása, ugyancsak más értelemben használja a baptizo szót. A Dániel 4:30-ban azt olvassuk, hogy „égi harmattal öntöztetik az ő (Nabukodonozor) teste.” A görög szöveg a baptizo szót használja. Nabukodonozor semmiképp nem merítkezhetett be a harmatba. A Márk 1:1-7 a baptizo szót a kéz és egyéb

edények megmosására használja.

„És piacról jöven sem esznek, ha meg nem mosakodnak (baptizontai); és sok egyéb is van, aminek megtartását átvették, poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak megmosását (baptizmusz).” Vajon a farizeusok bemerítették a korsókat, a rézedényeket és a nyoszolyákat? Nem, a baptizo szó itt nem bemerítést, hanem mosakodást és megmosást fejez ki.

A Lukács 11:38-ban olvassuk, hogy a farizeus „elcsodálkozik, hogy (Jézus) ebéd előtt nem mosdott (baptizté) meg.” A görög szövegben itt is a baptizo szót találjuk. Vajon a farizeus elcsodálkozott, amiért Jézus nem merítkezett be ebéd előtt? Vajon a farizeusok minden ebéd előtt bemerítkeztek? Nem, a baptizo szó itt is egy fajta mosakodást jelöl.

Az 1 Kor. 10:2-ben is világos, hogy a baptizo szó nem alámerítésre utal, hisz a zsidók száraz talajon keltek át a Vörös tengeren.

Ugyancsak világosan kiderül a baptizo szó más értelmé a Zsidókhoz írt levél 9. fejezetének 10. versében: „Csakis ételekkel meg italokkal és különböző mosakodásokkal-melyek testi rendszabályok- a megjobbulás idejéig kötelezőek”. Ez a vers az ószövetségi mosakodási ceremóniák megjelölésére a baptizo szót használja. Az ószövetségi megtisztulási ceremóniák soha nem történtek alámerítés által, hanem meghintés vagy leöntés által. Ebben az igeversben a baptizo szó meghintés általi mosakodásokra utal.

És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítalak titeket.

Ezékiel 36:25

2. Az Újszövetségben előforduló keresztségek körülményei ellentmondanak a „csak alámerítés által”-i elméletnek.

Egy bibliai hely sincs melyből világosan kiderülne, hogy a keresztség alámerítés által történt. Inkább előfeltételezéseink és elménk képzelő ereje társítja az Újszövetségben olvasható kereszteleési esetekhez a bemerítést.

Hogyan meríthették volna be az apostolok pünkösdkor a 3000 embert, hisz közismert, hogy Jeruzsálemben nem lehetett akkora mennyiségű víz.

Anániás állva keresztelte meg Pált egy damaszkuszi házban. „És felkelvén, megkeresztelkedék.” Ap. Csel. 9:18

Filep a szerezsenországi főkomornyikot a sivatagban keresztelte meg. A Gázába vezető úton ugyancsak nem található bővizű folyó.

Az Ap. Csel. 16:33-ban a börtönőr és családja éjszaka keresztelkednek meg otthonukban.

Az említett keresztségeket könnyen elképzelhetjük, ha meghintés által történtek, de majdnem lehetetlen, ha alámerítés által.

3. A keresztség mint jelkép, ellentmond a bemerítkezés általi keresztségnek.

A baptista álláspont szerint a keresztség a sírba való eltemetést és az abból való feltámadást jelképezi, ezért a bemerítés az egyetlen mód mely ezt kifejezi. Azonban a keresztség elsődleges jelképe a bűnöktől való megmosatás, és nem a halál és feltámadás jelképe. Krisztus „vére és Lelke az én lelkem tisztátalanságát, azaz minden bűnömöt oly biztosan lemossa, mint amilyen bizonyosan leviszi külsőleg a test szennytét a víz.” (Heidelbergi K.) A keresztség lényegét sokkal jobban kifejezi a meghintés vagy a leöntés, mint a bemerítkezés. A víz nem a temetkezési hely jelképe, nem mondhatjuk, hogy amilyen bizonyosan eltemet a víz, majd feltámadok síromból (a vízből), olyan bizonyosan meghalok és feltámadok a Krisztusban. A víz mint jelkép a szennytől való megtisztulást juttatja eszünkbe, de semmiképp nem a sírhelyet. Az Újszövetség írásakor ismeretlen volt a temetkezésnek az a formája, melyet mi gyakorolunk. A görögök és a rómaiak elégették, a zsidók pedig sziklába vájt sírokba helyezték halottaikat. A vízbe való alámerítkezés így senkinek nem juttatta volna eszébe a temetkezést.

4. A Lélekkel való keresztség soha nincs alámerítés által jelképezve.

Keresztelő János ezt mondja a Máté 3:11-ben: „Én ugyan vízzel keresztellek titeket megtérésre, de aki utánam jő, erősebb nálamnál... Ő Szent Lélekkel és tűzzel keresztel majd titeket.” Keresztelő János ugyanazt a szót használja, amikor párhuzamot von az ő vízkeresztése és Krisztusnak a Lélekkel való keresztése között. A Lélek megszentelő munkáját a Szentírás soha nem fejezi ki alámerítéssel. Nem találunk a Szentírásban olyan kifejezéseket, hogy alámeríték titeket a Lélekbe. Az apostolokra kitöltött a Szentlélek és nem alámerítkeztek a Szentlélekbe. „És megjelentek előttük kettős tűzes nyelvek és üle mindenikre azok közül” Ap. Csel. 2:3. Láthatjuk, hogy Istennek a Lélekkel való kereszteleési módja kitöltetés és meghintés által történik, és nem alámerítés által.

A Szentírásban nem találhatjuk meg az alámerítést. Isten soha nem parancsolta nekünk, hogy emberek a vízbe alámerítsünk, majd onnan kiemeljük.

„Akik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Lélek megszentelésében, engedelmisségre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre; kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen.”

1Péter 1:2

PÁLL Zoltán

Öngyilkos szekták

"NINCS MÁS VÁLASZTÁSOM, MINT HOGY MEGTEGYEM EZT A LÉPÉST. HARMINCEGY ÉVET ÉLTEM EZEN A BOLYGÓN, ÉS SZÁMOMRA SEMMIT SEM TUD NYÚJTANI."

1997. március 27-én, szerdán, du. 4 órakor ismeretlen bejelentésre két rendőr szállt ki a Kalifornia állambeli Santa Fe farm házához, ahol a Mennysország Kapuja szekta harminckilenc tagjának ágyakon és matracokon fekvő, holttestére bukkantak. A halottszemle kimutatta, hogy a tizennyolc férfi és huszonegy nő alkohol és fenorbarbiton keverékéből összeállított itallal és a fejére húzott műanyag zacskó segítségével ölte meg magát. Arcukat és mellüket bíbor színű, háromszög alakú szemfedő borította. Leszorított karral, hanyatt feküdtek. Sötét nadrágot és fekete sportcipőt viseltek. Az utolsó kettő még rendet csinált a házban.

"AZ ELJÖVENDŐ KIRÁLYSÁG KÜLDÖTTEI".

A Mennysország Kapuja szektát 1975-ben alapította az önmagát úrlénynek tartó Marshall Applewhite és Bonnie Nettles. Követőiknek azt mondták, hogy ők "az eljövendő királyság küldöttei", és azért jöttek, hogy megváltsák azokat, akik erre hajlandók. Applewhite a Jézust 2000 évvel ezelőtt betöltő lélek jelenlegi megtestesítőjének vallotta magát. A hátrahagyott videoanyagból kiderül, hogy cselekedetükre hosszasan készülődtek, s hogy egy másik messihi bolygón kívánták megtalálni a mennyei boldogságot. Az utazásra állítólag már 1975-ben sor került volna, de akkor az egyébként szintén öngyilkossá lett szektavezér szerint nem akadt elég jelentkező. Applewhite-ot 1974-ben őrizetbe vette a rendőrség, a szekta erőszakos népszerűsítése miatt.

ELÉBEMENTEK AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGNAK

A Mennysország Kapuja szekta célja az volt, hogy feljussanak a szerintük a Hale-Bopp üstökös csóvjának árnyékában megbúvó űrhajóra. A szekta Felső forrás néven hon lappal rendelkezett az interneten. Tagjai azt vallották, hogy idegen bolygóról érkeztek a földre.

Az ok, amiért a harminckilenc ember búcsút mondott földi pályájának, saját bevallásuk szerint a földi élet hiábavalósága, a gonosz hatalma, a romlottság és a korrupció. Magukat kiválasztottnak tekintették, akik megszabadulhatnak mindentől. Tanításukban együttesen voltak jelen keresztyén, valamint tudományos-fantasztikus adalékok. Szakemberek szerint, a tagok általában kiábrándult, céltalan, az élet értelmét kereső emberek voltak, aki emiatt könnyen kerülhettek egy erőteljes személyiség hatása alá.

A fenti esetről néhány nappal korábban a Naptemplom Rendje nevű szekta öt tagja követett el rituális öngyilkosságot. Magukra gyűjtöttak egy házat, mert hitük szerint a tűzön keresztül lehet átlépni a felső valóságba. 1994 és 95 között összesen hatvannégyen választották ilyen módon az örökkévalóságot.

A fenti szekták elébe mentek az örökkévalóságnak. Ezzel szemben a Jehova Tanúi találkozásba bocsátkoztak. Egyetlen évszázad alatt hatszor mondták ki, mikor jön vissza az Úr Jézus Krisztus (1874, 1914, 1918, 1925, 1966, 1975).

MESSIÁSNAK HITTE MAGÁT...

A Mennysország Kapuja Cél és Hit - Egyszerű alapvonal című okiratában többek között ez áll: "Örömmel állapíthatjuk meg, hogy érkezése (a Hale-Bopp üstökösé) igen jelentős számunkra. Örülünk, hogy az Ember Feletti Fejlődési Szinten (a Mennysországról van szó) lakó Idősebb Tagunk világossá tette számunkra, hogy a Hale-Bopp közeledése a jele annak, amire vártunk: az Ember Feletti Szintről érkező űrhajó megjelenése, amely hazavisz minket abba a világba." Applewhite a maga szerepéről ezt állítja: "Én ugyanazt képviselem a mai társadalom számára, amit Jézus a maga korában. Az én mostani itlétem tulajdonképpen folytatása annak a feladatnak, ahogy az megígértetett a 2000 évvel ezelőtti tanítványoknak.

Az üstökös megjelenését jelként értelmezte a szektavezér és követői vakon hittek benne. Azt gondolták, hogy megérkezett az általuk várt űrhajó, amely elviszi őket az Ember Fölötti Szintre. Az egyik bolygótutató, videokazettára hátrahagyott búcsúbeszédében ez áll: "Nincs más választásom, mint hogy megtegyem ezt a lépést. Harmincegy évet éltem ezen a bolygón, és számomra már semmit sem tud nyújtani."

MIT NEVEZÜNK SZEKTÁNAK?

Manapság tele van a világ kereső emberekkel, akik azon túl, hogy születünk, élünk és meghalunk keresik az élet értelmét, teremtetőjét. Nem elég a testet táplálni, a léleknek is szüksége van a gondoskodásra. Sokan válnak ebéli keresésükben hamis tanítók, szekták áldozataivá. Isten a Szentírásban világosan kijelentette számunkra üzenetét. Ha az lesz életünk vezérfonala, mércéje, tanácsadója, akkor nem kell tartanunk az önjelölt földi messiások kijelentéseitől.

A szektákat azonosíthatjuk az alábbi kérdések alapján:

-Tanaitokat a Bibliára alapozzátok?

-Hiszitek-e, hogy Jézus Isten és egyenlő az Atyával?

-Miben hiszel saját megmentésed érdekében?

-Hiszel a Szentháromságban?

-Hiszed-e, hogy Jézus vére az egyedüli alap a bűnök bocsánatára?

(váradí tiber)

KOVÁCS Piroska:

KÖZELEDBEN ÉLEK

Közeledben élek

Hála ezért néked

Uram. Istenem.

Imám. s szavam kevés

Köszönetem szegény

Szereteted mellett.

Mit adhatnék többet

Mint bűnös szívemet

Forrón. liktetőn,

S egész életem.

Rádbiztam magam

S minden gondolatom

Irányítod tudom,

S léptem vezeted.

Aldott az én Uram

Hirdetem boldogan

Az emberek előtt.

ÜDVÖZLET

Híreink szerint újraindul a Széken terjesztett Gyöngyszem című evangéliumi lap. Az újság a korábbiakhoz képest szélesebb olvasókörzönséghez jut el, hiszen Széken kívül Szamosújváron is kapható lesz.

Üdvözljük Vigh István és Szász Attila kezdeményezését és kívánjuk, hogy hosszú életű és áldásos legyen az újjászülető lap.

(a szerk.)

MISSZIONÁRIUSOK:

WILLIAM CAREY

1761. augusztus 17-én született Anglia szívében, Paulersburgban. Már kiskorától nagyon tehetséges. Minden leckét megtanul kívülről. bibliai verseket és részeket magolt be. Kitűnő nyelvérzéke volt. Hat hét alatt megtanult latinul, 12 évesen megtanult görögül. Egy francia tankönyvet három hét alatt kívülről fűjt. 16 éves volt, amikor egy barátja elhívta a "hívők" istentiszteletére. Rendszeresen kezdett járni és 1779. február 10-én - amikor György király a háború miatt imnapot rendelt el - meghallgatta Thomas Charternek a Zsidókhoz írott levél 13. részének 13. verséről mondott prédikációját, felvállalta Krisztus szegényét és életét átadta Megváltójának.

Munkája mellett - cipőfoltozó volt - állandóan olvasott és tanult. Készült az Úr szolgálatára. Három szeget vett a szájába, járt a keze és olvasta a könyveket. Ezek lehettek a nyelv-, botanika-, egyházi-, vagy evangéliumi könyvek. Nem egyetemi tanteremben, hanem cipésműhelyben tanult. Később 40 (!) nyelvet beszélt; a latin, görög, héber, francia, német, spanyol, dán, portugál, olasz mellett beszélt a szanszkrit, bengáli nyelveket és azok dialektusait.

Kezdett érdeklődni a misszió iránt. A műhelyében egy térkép volt, amire felírta, hogy hol mennyi ember él és mik a szükségleteik. Számos útleíró könyvet olvasott, amiben nem a kalandot, hanem a népek szükségét látta. Égni kezdett a szíve, hogy elmenjen ezekhez a népekhez és meggyerje őket Jézus Krisztusnak.

1793-ban családjával együtt Indiába ment. A mostoha körülmények miatt nem tudtak nyíltan misszionálni, mert az angol hatalom tiltotta. Állandóan betegségek támadták őket - gyermekei haltak meg és ráadásul a kultúra is idegen volt. Nem tudta azonban semmi megtörni őket. Carey, segédjével, Thomas doktorral beállt adminisztrátornak egy papírgyárhoz; így kapcsolatba kerültek a bennszülöttekkel. Annak ellenére, hogy hatalmas erővel hirdették az evangéliumot, egyetlen bennszülött sem tért meg 7(!) éven keresztül. Közben alapított egy angol gyülekezetet. 1796-ban egy zenészt küldtek nekik, aki örömmel szolgálta a gyülekezetet négy éven keresztül, míg haza nem ment Megváltójához.

Carey nekilátott a Szentírás szanszkrit és bengáli nyelvekre való lefordítására. Mivel az angolt területen nehéz volt dolgozni, a Serampore-i dán kormányzó támogatta őket, így az angolok nem tudtak beleszólni munkájukba.

A Brit Kelet-Indiai Társaság ellenségeskedése ellenére, Lord Wellesley kormányzó megbízta Carey-t, hogy tanítson a Fort William Kollégiumban, ahol szanszkritot, bengálit és maratit, valamint indiai irodalmat adott elő. Ezentúl nemcsak a dán, hanem az angol területen is tan szolgált, tanácsára hallgatott a kormányzó is.

1800-ban egy guru a fájós vállával Thomas doktorhoz ment. Ezután nemcsak kezelésre, hanem beszélgetésre is ment hozzá. Így hallhatta meg az evangéliumot a misszió székhelyén. Ő volt az első indiai megtérő. Röviddel ezután felesége és néhány rokona is elfogadta Isten felajánlott kegyelmét. Carey minden munkája mellett - tanár, igehirdető - keményen dolgozott a Biblia fordításán. Nem tudott henyélni. Minden másodpercet ki akart használni a munkára. 1801-ben kiadták az első bengáli nyelvre lefordított Újszövetséget. Röviddel ezután az egész Bibliát. Carey a teljes Szentírást India hat nyelvére - bengáli, szanszkrit, maratit, hindus, arija és aszám - lefordította.

1803-ban tért meg egy traktátust olvasva az első brahmin. 40 évig fáradhatatlanul dolgozott. Nem engedte meg magának azt a fényűzést, hogy vakációt vegyen ki. Amikor szellemileg elfáradt, akkor a kertbe ment dolgozni. Hetvenkét éves korában fejezte be földi munkáját. Seramporeban a dán lobogót fél árbocra engedték a gyász jeléül. Temetésén jelen voltak indiaiak, brahminok és alsóbb kasztbeliek, muzulmánok és maga a dán kormányzó is.

Jézus Krisztus iránti hűségéért, szerteágazó munkájáért, szociális reformot sürgető tevékenységéért rengetegen tisztelték és szerették. Szolgálatával követendő példát hagyott számunkra.

CURCUBET Gábor

KAPCSOLATTEREMTÉS
ODESSZÁBAN

Odessza, a Szovjetunió egyik legnagyobb ipari, kereskedelmi, tudományos és egészségügyi központja. Jelentőségét talán csak az északi Szentpétervárral, a keleti Vlagyivosztokkal és a nyugati Lvoval lehet összehasonlítani. A Fekete-tenger partján fekszik 40 km hosszúságban és hozzávetőleg 20 km szélességben. Lakossága megközelíti az egymilliót. Különböző nemzetiségek élnek itt együtt: oroszok, zsidók, gagauzok, stb. Gyárak, üzemek sokasága, nemzetközi tengeri- és légitikító teszi még fontosabbá a várost. Világhírű szemklinikája és szanatóriumok tucatjai állnak a gyógyulni vágyók rendelkezésére. Odessza ma a harmadik legjelentősebb város Ukrajnában, Kijev és Harkov után.

Ide érkezünk meg kollégámmal, Farkas Tiborral 21 órás utazást követően, december 13-án. Az utazást megelőzően több hónapig leveleztünk egy ottani kis református közösség vezetőjével, Igor Zadorozsnijjal. Ő fogadott minket a pályaudvaron is.

Délután részletesebben bemutatkoztunk és megismerkedtünk a családtagokkal is. Kiderült, hogy Odessza vallásilag nagyon hasonlít a hajdani Babilonhoz. Szinte minden szekta képviselteti magát, a Jehova Tanúitól a Hare Krisnáig. Mégis, a legjelentősebb szerepet az újprotestáns egyházak játsszák. Különösen a baptista egyház nagyon erős. Itt van az ukrainai központjuk. Van teológiai akadémiajuk, több gyülekezetük, nyomdájuk. A legnagyobb gyülekezetük 1500 tagú, nemrég készült el egymillió dolláros beruházással az új templomuk.

Hétfő délelőtt főleg a teológiai álláspontok tisztázásával telt el. Nagyon örültünk, hogy egy-két apróbb kérdést kivéve mindenben megegyeztünk. A nap hátralevő részében az odesszai keresztyén felekezetek történetét próbálta vázolni házigazdánk.

Kedd délelőtt Igor a baptista egyházból való kilépésük körülményeit ecsetelte, megismertette minket ennek a lépésnek a körülményeivel. Később egyik ismerősénél, a baptista Száskánál vendégeskedtünk, aki értékes könyvekkel ajándékozott meg minket és több nehezen érthető igehelyet vitattunk meg.

Szerdán vendéglátónk városnézésre vitt minket. Bejártuk abelvárost, lementünk a kikötőbe a híres Potemkin lépcsősoron. Voltunk az ortodox kolostorban és szemináriumban. Sétáltunk egy emlékparkban, amely a Vörös Hadsereg dicsőségét hivatott bemutatni. Fel is másztam egy T-34-es tankra.... Délután Igor elvitt minket abba a postahivatalba, ahonnan küldeményeit szokta továbbítani. Ugyanis munkája nagy részét, a napi szolgálatok mellett, az iratmisszió teszi ki. Ingyenesen küld Bibliákat és keresztyén irodalmat.

Beszélgetéseink során Igor hangsúlyozta, hogy mennyire fontos lenne a reformáció elterjedése Ukrajnában. Rámutatott arra, hogy hatalmas feladat vár ránk, Isten áldását kértük kapcsolatunkra és közös munkánkra.

Csütörtök volt az utolsó nap, amit Odesszában töltöttünk. Délelőtt voltunk a baptista teológián és egy keresztyén könyvesboltban. A közös ebéd után délután 4-kor házigazdánk és felesége kivitt minket a pályaudvarra. A búcsú perceiben nagyon meghatódtunk, tudtuk, hogy nem véletlenül keresztezték egymást útjaink. Régi barátokként váltunk el, akiknek életük véglegesen összekapcsolódott egy célra: hogy a reformáció elérje és áthassza Ukrajnát.

PÁPAI Ernő/Kárpátalja

LAKMUSZ PAPIR

MAI VALLÁSALAPÍTÓK

A Romániai Magyar Szó című bukaresti napilapnak van egy Postaláda nevű rovata. Ez "az olvasók nyílt közléső fóruma". Itt mindenki kimondhatja belsőszorult véleményét, nyilvánosság elé tárhatja álláspontját bármely témában.

A minap egy nem kisebb személyiség, mint egy vallásalapító szórta gyöngyeit az RMSZ olvasói elé. A Felsőszentmihályi úriember felhívja mindazok figyelmét, "akik érdekeltek a protestáns egyházakkal együttműködő alámerítéses keresztséget gyakorló vallás megalapításában", hogy vegyék fel vele a kapcsolatot. Ezt követően a Tordai római katolikus templomot a vallásszabadság és a reformáció világszimbólumának nevezi... Egyházának a "református-adventista keresztyén egyház" nevet adná és világközpontjaként Tordát jelölné ki. Pátriárka-kagán tisztséget viselve haláláig az egyház feje lenne, tízenkét kagán-pátriárka és huszonnégy biboros segéddel. Megnevezi azon romániai városokat, ahol pátriárkátus jönne létre, többek között Craiován, Jászvásáron, Suceaván, Marosvásárhelyen. Az egyház hitvallása az Aranyostordai Káté nevet viselné, melynek alapjául a Heidelbergi és az Unitárius Káté szolgálna.

Megvallom, legjobban mégis az utolsó mondata nyerte el "tetszésem": "Célom, hogy - más vallásokkal együttműködve - eredményesen harcoljunk a minden irányból beszivárgó eretnokségek ellen." Olyan ez, mintha a Jehova Tanúi felemelnék a szavukat az egyre jobban burjánzó szektásodás ellen.

Mióta világ a világ, mindig akadtak olyan figurák, akik külső-belső indíttatásra vallásalapításba vágták a fejszéjüket. Hangzatos tanításokkal állnak elő, emberi tekintélyt állítanak a Biblia mellé, különleges üdvrendszert alakítanak ki. A tévtanítások onnan ismerhetők fel, hogy az Úr Jézus szent személye mellé még valami mást tesznek, aminek megtartását és követését elengedhetetlennek tartják az üdvösséghez. "Az egészséges keresztyén hasonlít ahhoz a köhöz, amelyet ha bedobunk a hamis tanítások pocsolyájába, jóllehet nedves lesz, de semmit sem vesz magába; egy egészségtelen lélek viszont olyan, mint a száraz szivacs, mindent mohón magába szív és megtart." C. H. Spurgeon.

Tehát: az "érdekeltek" jelentkezzenek, a keresők pedig vegyék kezükbe Istenünk Igéjét...

(fábián)

FELVÉTELIZŐK FIGYELMÉBE!

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet lehetőséget kínál az Intézet előzetes megismeréséhez, azok számára, akik a következő tanévben szeretnék felvételizni. Az érdeklődők akár három napig részt vehetnek az előadásokon, áhítatokon. Megismerkedhetnek a tanárokkal, diákokkal, valamint a Károlyi Intézet tanítási alapelveivel, kollégiumi életével.

Érdeklődni és jelentkezni az iskola lapunk impresszumában közölt címén lehet, levélben, telefonon, faxon vagy drótpostán.

VÁRJUK A BESZÁMOLÓKAT A MISSZIÓI MEZŐKRŐL

Kedves szolgatársaink, olvasóink! A Keskeny Út várja szolgálatotokkal kapcsolatos írásaitokat, híreiteket. Ha egyszerűen csak el szeretné mondani a nyilvánosság előtt, hogyan találkoztál Megváltó Jézussal azt is megírhatod. Ne feledd, a keresztyén újságírás is egy szolgálati forma!

Keskeny Út

Heti szolgálati alkalmak

Barót (067 377-369)

csütörtök. 19.00 bibliaóra
vasárnap. 17.00 istentisztelet

Brassó (068 183-559)

hétfő. 18.00 felnőtt bibliaóra
szerda. 18.00 imaközösség, beszélgetés
péntek. 16.00 gyermek-bibliaóra
szombat. 17.00 ifjúsági bibliaóra
vasárnap. 11.00 istentisztelet
18.00 gyülekezeti bibliaóra

Kézdivásárhely (094 307-550)

péntek. 18.00 bibliaóra
vasárnap. 9.30 istentisztelet

Marosvásárhely (094 253-430)

Csütörtök. 17.00 bibliaóra
vasárnap. 10.00 istentisztelet
18.00 bibliaóra

Miskolc (0036 46 412-558)

vasárnap. 10.00 istentisztelet
17.00 istentisztelet

Rava (Neaua 21)

vasárnap. 11.00 istentisztelet
14.00 istentisztelet

Szamosújvár (092 459-594)

csütörtök. 18.00 bibliaóra
vasárnap. 11.00 istentisztelet
15.00 bibliaóra

Szék (Sic 261)

szerda. 18.00 bibliaóra
péntek. 18.00 bibliaóra
szombat. 11.00 gyermek-bibliaóra
20.00 fiatal házaspár bibliaórája
vasárnap. 11.00 istentisztelet
16.00 áhítat

Szováta (065 577-592)

vasárnap. 10.00 istentisztelet
16.00 gyermek-bibliaóra
17.00 felnőtt bibliaóra

KESKENY ÚT

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet havonta megjelenő lapja.

Felelős szerkesztő: FÁBIÁN Tibor

Műszaki szerkesztő: PALL Zoltán

Címünk: Brassó, 2200-Ro, Zizinului u. 35, Bl. 10, sc. B, ap. 7.

Tel.: 068/183-559, E-mail: pall@deuroconsult.ro

A KGTMI címe: Miskolc, Kartács u. 1., 3527-H

Tel/Fax: 46/412-558, E-mail: KGTMI@mail.matav.hu